

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712434016/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Med korte Trøier, af hvis Ermer stak
 Et Armeepar, hvis Mønster du, Seline!
 (Thi hvad er rundt og hvidt og nydeligt som dine!)
 Din Elsker delger alt for tidt i Frak;
 Med Skørtter, som i lette Folder gled,
 Sig Sommerfyer forbi Maanen, ned
 forbi de runde Knæe til Fødderne,
 Stod' rødmende, blufærdig smilende,
 Og, som jeg ei kan sige det, de tre,
 Jeg glemte Rimet for — ved Siden af hinanden.

Herr King, vor frier, henrykt stod og saae,
 Og saae, og gjorde intet meer end saae,
 Og saae sig fast thiel; thi Sielen flyver
 Ved saadan Leilighed igiennem Diet hen
 Til det, der blendende fortryller den.
 Spørg Pastor Davis, om jeg lyver?

Han længe stille stod og saae,
 Og ønskte hemmelig, hans hele Krop var Die
 fra Top til Taa,
 for ret med dette Syn at kunne sig fornøie.
 „Ja! saadan kunde jeg nok længe staae,“
 Udbrød han endelig, „men her er meer at gjøre!
 „Jeg een maae vælge; thi dem alle maae
 „Jeg venteligen ikke saae,
 „Skændt det var nemt?
 „Hvad mener De? Jeg Loven ei erindrer;
 „Thi jeg har den og alting glemt
 „I derne Glands, som for mit Die tindrer —“

I Engelland saa lidt som her
 Man bruger den herculiske Maneer,
 At skabe Hustruer af trende Piger
 I een og samme Bryllups-Nat;

Der, som i næsten alle Riger,
 for sig en Højestreg har Loven Punctum sat.
 Herr King sig altsaa maatte lade nøie
 Med een;
 Der gives stoffels Mænd, som nok maae døie
 Med den;
 Skændt samme stoffels Mænd jeg ei beklager,
 Det deres egen Skyld gemeenlig er;
 Thi Koner ere, som man Koner tager,
 Det seer enhver.

Men mellem disse Tre var Valget ikke let
 for stoffels Manden,
 Særdeles nu, han saae saa slet,
 Og havde seet sig halvveis fra Forstanden,
 En Ting, som saare let kan see
 Ved een at see,
 Ja frandom blot en halv, end sige tre.
 Hans Tanker dandsede Kehraus i Panden,
 Som unge Russer, med en lille Perial,
 Paa et Gramenastens Bal,
 Indtil de bleve ganske træt.
 „Sid Doffen tænke meer!“ saa tænkte han,
 „Mig alle tre de lige vel staaer an,
 „Og den, jeg faaer, er ventelig den rette.“

Med dette floge forstæt, blev han ved
 Paa denne Vis: „Min Herre og Madame!
 „Hvem af de tre, jeg faaer, er mig det samme;
 „Og derfor, uden meer Omstændighed,
 „Lad den iblandt dem Konelodden ramme,
 „Og faae mit Hierte, Haand, et cætera,
 Som først — hør efter, Smuffe! — siger: Ja!“

Dapa, Mama samtykte denne Maade,
 Som Jupiter, ved Tit;